

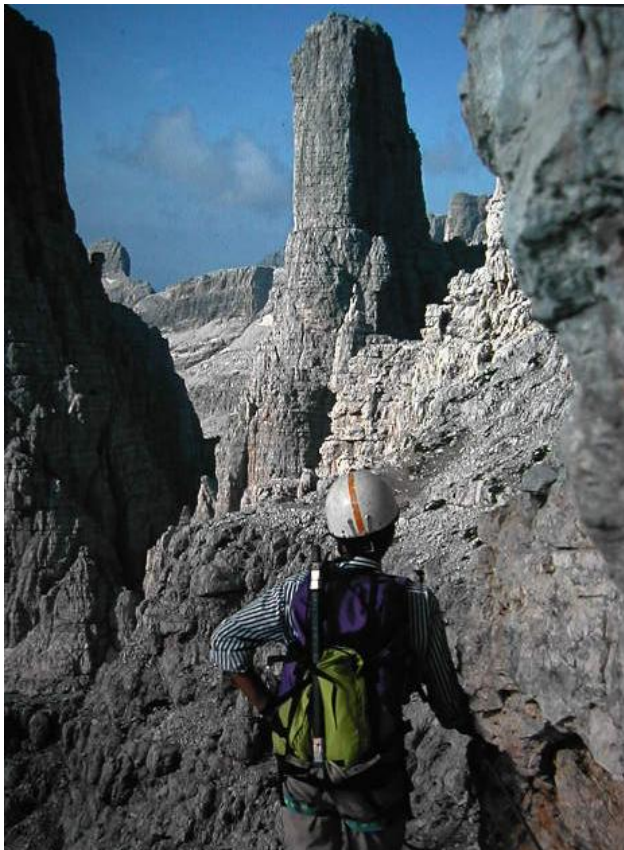
14a expedició del GECT

Massís dels Dolomites (Itàlia)

Cims aconseguits :	Cima Brenta	3.150m.
	Spallone dei Massodi	3.005m.
	Marmolada di Penia	3.344m.
	Cima di Mezzo di Cristallo	3.154m.
	Cristallino d'Ampezzo	3.008m.

Dates: del 2 al 10 d'agost de 1991

Participants : Natàlia Antolí, Josep Ma Badia, Toni Coll, Joan Gassol, Encarna Hidalgo i Joan Tarragó.

Divendres dia 2 – Sortim de Reus a les cinc de la tarda en tres vehicles, seguim l'autopista a la Jonquera, entrem a França i continuem cap a Perpignan, Beziers, Montpellier, Arles, Salon i Aix-en Provence, passem la nit vora el cotxe a la mateixa autopista en l'àrea de Barcelona.

Dissabte dia 3 – Seguim viatge cap a Nice i Ventimiglia, entrem a Itàlia i continuem cap a Gènova, Piacenza, Cremona, Brescia, passem vora el Llac di Garda i entrem a la regió del Trentino – Alto Adige. En aquesta regió s'hi troba el sector dels Alps anomenat Dolomites, nom provinent del mineral que constitueix majoritàriament la composició de les seves roques. Comencem l'aproximació al massís pel costat occidental,

integrat pel Gruppo Dolomiti di Brenta, creuem el poblet de Pinzolo i ens instal·lem al càmping Faé, al veí llogaret anomenant Sant Antoni di Mavignola.

Diumenge dia 4 – Ens llevem d'hora i ens apropem a l'estació del Telefèric del Passo Grosté, situada una mica més amunt del poble de Madonna di

Campiglio, pugem en telecabina fins el citat coll i comencem la “Via ferrata de la Bocchette Alta”, perfectament equipada amb sirgues, escales i passamans, que es divideix en tres sectors: Alfredo Benini, Enrico Pedrotti i Dorotea Foresti que ressegueixen la serralada de Brenta passant pels colls o bocca Tukett, Camosci i Armi. Al final del segon sector, deixem momentàniament la ferrada i ascendim per una delicada canal que en poc més de mitja hora ens porta a Cima Brenta, després tornem a baixar al punt anterior, continuem pel tercer sector que puja a l’Spallone dei Massodi, pugem per una llarguíssima escala coneguda amb el nom de “Degli Amici”, baixem a Bocca di Armi i anem a sopar i dormir al Refugi Alimonta situat una mica més avall a 2.600m.

Dilluns dia 5 – Ens llevem aviat, retornem a Bocca di Armi (2.749m.) i continuem la travessa seguint la via ferrata de la Bocchette Central que discorre pel vessant oriental de Torre Brenta, Sfulmini, Campanile Alto i Campanile Basso. Descendim cap a Bocca di Brenta, final de la ferrata, continuem el descens pel vessant occidental, passem a frec del Refugi Brentei i continuem fins a Vallesinella. Retorn al càmping.

Dimarts dia 6 – Deixem el Parc Natural de Brenta i ens dirigim cap el NO, a un altre sector dels Dolomites format pel grup de la Marmolada. Anem a Canazei i per la tarda arribem al Llac Fedaià ubicat al Nord del gran massís de la Marmolada di Penia, ens hostatgem al Refugi Castiglioni-Marmolada.

Dimecres dia 7 – Creuem el Llac per la presa i ens apropem a l’estació del Telefèric, pugem en funivía al Pla de Fiacconi (2.625m.), empenem un sender

senyalitzat que va en direcció oest, trajectem l’esperó N. i ascendim cap el Sud per la gelera que mena del coll Occidental de la Marmolada. Just al final de la neu on aflora la roca comença la via ferrata que condueix primer a la Forcella, que serveix d’una

casamata de la primera Guerra Mundial, i després ressegueix tota la cresta Oest de la Marmolada. Seguim la via ferrata fins el cim de la reina dels Dolomites, que és com els primers alpinistes designaven aquesta colossal penya. El descens l'efectuem primer per l'esperó Nord i poc després tirem un ràppel per una profunda canal que ens condueix a l'extensa gelera septentrional, grans esclotxes i gel molt viu al terç inferior, amb precaució arribem al Pla de Fiacconi i baixem a Fedaia. Per la tarda recollim tot i continuem viatge cap al Nord, creuem el pas Falzarego i arribem a Cortina d'Ampezzo just quan el sol rogec es projectava sobre la serralada del Cristallo. Sopem i ens instal·lem al Càmping Rocchetta.

Dijous dia 8 – Pel matí passegem pels principals carrers de Cortina i ens impregnem del seu tradicional caràcter alpi. Mes tard, ja amb els vehicles fem un recorregut que dona la volta al Cristallo, deixem dos dels cotxes al final de la Vall Granda prop del Refugi Ospitale, que és el lloc on demà finalitzarem la travessa del massís. Continuem la circumval·lació, albirem el Llac de Misurina i arribem a l'estació de Rio Gere, deixem el tercer vehicle i ascendim en telecabina al Refugi de Son Forca i a la Forcella Staunies a 2.948m. Ens hostatgem al Refugi Guido Lorenzi i per la tarda ascendim per la via ferrata Marino Bianchi a la Cima di Mezzo del Cristallo.

Divendres dia 9 – De bon matí deixem el Refugi Lorenzi i seguim l'espectacular via ferrata Ivano Dibona, passem un pont penjat de 27 metres que salva un profund abisme, deixem momentàniament la ferrata, coronem el cim del Cristallino d'Ampezzo i retornem a la via

que va resseguint la Cresta Blanca, que va ser utilitzada militarment durant la Guerra del 1914 i on encara s'hi troben nombrosos vestigis. Cap el migdia finim la via i arribem al Refugi Ospitale, on un company clou el periple Dolomític. La resta continua un parell de dies visitant el massís de la Civeta i el de la Brigada Tridentina.